Kampelička ve Vesci

Vysloví-li dnes někdo slovo „Kampelička“, mnohému se zatají dech a vzpomene si, kolik bylo již napsáno o dnešních novodobých Kampeličkách, že to nebyl vždycky poctivě myšlený peněžní ústav a že mnozí důvěřiví na mnohé nepoctivce zde těžce doplatili.

Družstevní záložny nebo, chcete-li, Kampeličky existovaly však již dávno za první republiky a mnohé z nich velmi dobře prosperovaly. Pomáhaly a sloužily tehdy našemu českému venkovu. Některé byly zakládány dokonce již za starého Rakousko-Uherska. Bylo tomu tak i u nás pod Kozákovem a všude kolem Turnova. Takové lidové peněžní ústavy byly např. v Bělé, v Tatobitech, ve Vesci, v Loučkách aj. Kronika obce Vesce o vesecké Kampeličce píše:

„Spořitelní a záložní spolek „Kampelička“ pro obec Vesec, Klokočí a Loktuše byl založen v roce 1911. Jeho prvním sídlem bylo Klokočí, a to ve škole.Prvním starostou byl zakladatel tohoto spolku, dobrý organizátor, klokočský řídící učitel Jan Finke.

Jan Finke řídil „Kampeličku“od roku 1911 do roku 1920 jako její starosta. V roce 1920 byl přeložen z Klokočí do Bělé, po smrti byl pohřben na hřbitově na Hruštici.

Novým starostou „Kampeličky“ po něm se stal Josef Šírek z Vesce čp. 2. V domě čp. 2 ve Vesci (dnes Štěpánkovo - Doubkovo) měla potom „Kampelička“ také své sídlo.

Pro zdejší občany měl spolek od svého počátku neobyčejný význam, prospěch a pohodlí. V roce 1930 měl ve svém rezervním fondu 26 107 Kč. Za 18 let trvání „Kampeličky“ se dosáhlo vkladů 1 118 213 Kč, výpůjček bylo za 220 164 Kč.

Spořitelní a záložní spolek „Kampelička“ se v roce 1929 usnesl postavit si vlastní budovu pro potřeby spolku. Bylo vybráno místo ve Vesci u silnice, kde byl za tím účelem zakoupen pozemek od pana Františka Drexnera z čp. 19 za 5 800 Kč. Měl výměru 4 a půl aru.

Dne 8. září 1929 se provádělo vyměření pro stavbu budovy „Kampeličky“ a potom 23.září 1929 se začalo s vlastní stavbou. Dne 6. října byl již zdvižný, vyzvedla se vazba. Na jaře příštího roku 1930 se pak se stavbou pokračovalo a práce se dokončily. V roce 1930 se tu pracovalo od dubna do července.

Výstavba budovy byla provedena ohnivzdorně (mimo střechu), tj. stropy klenuté do traverz. Sklepení je prostorné, je v něm prádelna, dílna, studna s vodovodem, venku postaveny kolny pro topivo aj. V přízemí byla zřízena pěkná úřadovna a naproti byt domovníka se dvěma světnicemi. V prvním poschodí byly zřízeny čtyři světnice, nad to prostorná půda se zvláštním oddělením pro „Kampeličku“.

Elektřina v obci v roce 1930 ještě zavedena nebyla, ale v budově se již provedla i elektro-instalace pro budoucí zapojení na elektrovodnou síť. Byla provedena vnitřní i venkovská fasádní omítka.

Celá akce výstavby i s veškerým zařízením dosáhla nákladu 153 000 Kč. Práce zednické prováděli: Antonín Kopal ze Smrčí čp. 47, Josef Hejduk starší z Vesce čp.30 (Podháje), Bedřich Cvrček z Vesce čp. 7, Josef Hejduk mladší z Vesce čp. 30 (Podháje), Miloslav Kopal ze Smrčí. Tesařské práce provedli: Josef Hlubuček z Vesce čp. 38, Josef Drahoňovský z Vesce čp. 45, Jáchym Kocour z Vesce čp. 27. Jako dělníci pomáhali: Doležal z Vesce a Štrincl z Loktuš.

Materiál dovážel se svým potahem: Josef Šírek z Vesce čp. 2. Truhlářskou práci provedli: okna - František Pleštil ze Smrčí čp. 48, dveře aj. - Štěpán Hajný ze Smrčí čp. 49. Zámečnické práce udělal V. Žďárský z Turnova.

Do „Kampeličky“ bylo pořízeno šest sporáků na pevné palivo (byly na tehdejší dobu velice moderní) a jedna vysoká kamna do úřadovny (vysýpací).

První úřadování v „Kampeličce“ bylo již v neděli dne 28. září 1930, tedy do jednoho roku od počátku výstavby. Úřadovalo se zpočátku vždy každou první a třetí neděli odpoledne od 14 do 17 hodin.

Jenže v té době už byly obsazovány i dosud volné byty v novostavbě. Dne 28. září 1930 se do bytu v přízemí nastěhoval domovník Josef Mařas s rodinou. Měl k dispozici dvě světnice v přízemí, za které platil roční nájemné 1 000 Kč. K tomu se měl starat o pořádek a čistotu (úklid v místnosti úřadovny).

Byty v poschodí obsadili: 13. 10 paní Trakalová a manželé Beranovi, 2. 11. rodina Josefa Votrubce a 23. 12. rodina Václava Matěchy. Tito čtyři nájemníci platili roční nájemné každý po 800 Kč (za světnici a půdu se sklepem).

Dne 12. července 1930 byl založen Spořitelní a záložní spolek „Svépomoc“ pro Smrčí a okolí, zapsaná společnost s neobmezeným ručením. Spolek měl svou úřadovnu v soukromém bytě pana Petra Šírka ve Smrčí čp. 4. „Svépomoc“ úřadovala každou neděli odpoledne. Tento spolek byl založen jako kontra-podnik proti vesecké „Kampeličce“. Následkem jeho založení také skutečně ubylo několik členů vesecké „Kampeličky“.

Přesto „Kampelička“ ve Vesci i nadále prosperovala, vedla si zdárně. Již plných dvacet let se roku 1930 těšila nesmírné oblibě a potřebě místního občanstva.

Je však poznamenáno v soukromé kronice Josefa Hejduka, že např. dne 16. 3. 1930 se konala „bojovná“ valná hromada členů „Kampeličky“. Potom dne 4. dubna bylo vyloučeno několik členů - bojovníků „Kampeličky“.

V době postavení budovy vesecké „Kampeličky“ v roce 1930 byli členy představenstva a členy dozorčí rady tito pánové:

Pokladník Josef Votrubec z Vesce čp. 21.

Představenstvo: František Vávra z Klokočí,Václav Mazánek z Vesce čp.8, František Souček z Vesce čp. 16, Josef Kudrnáč z Loktuš čp. 27, Václav Vodhá něl ze Smrčí čp.13.

Dozorčí rada: Hejduk Josef z Vesce čp. 30, Kinský Václav z Rotštejna, Brodský Štěpán z Klokočí, Hejduk Jindřich ze Smrčí čp. 30, Horáček Josef z Loktuš čp. 7, Machačný Jiří z Prackova čp. 13.“

Tolik tedy je zapsáno ve vesecké kronice o místní Kampeličce.